

Arrest

nr. 187 456 van 23 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 9 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat S. COPINSCHI en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 2 september 2014 en heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 4 augustus 2016.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 10 augustus 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 29 september 2016 en op 8 november 2016.

1.3. Op 7 februari 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Oekraïens staatsburger van Oekraïense origine te zijn, afkomstig uit het stadje Borislav, provincie Lvov, in het westen van Oekraïne. U bent in april 2014 officieel gehuwd met M.(...) V.(...) (O.V.7.935.699) en heeft een minderjarige dochter uit een vorig huwelijk, genaamd L.(...). Uw echtgenoot en uzelf noemen zich gematigde Oekraïense patriotten; jullie hebben altijd een grote voorliefde gehad voor de geschiedenis en de cultuur van Oekraïne. U stelde zich in 2010 kandidaat bij de lokale verkiezingen voor de partij "Congres van Oekraïense Nationalisten", maar u werd niet verkozen. Op 26 augustus 2014 verliet u uw woonplaats en vertrok u naar Lvov, om enkele dagen later naar Europa te vertrekken. Op 30 augustus 2014 reisde u met een geldig Pools visum de Schengenzone binnen. Begin september 2014 kwam u met uw echtgenoot in België aan. Op 3 september 2014 verklaarden jullie zich voor het eerst vluchteling bij de Belgische autoriteiten.

In het kader van jullie eerste asielaanvraag verklaarden jullie het volgende;

Zowel u als uw echtgenoot zouden sinds 2010 telefonisch bedreigd zijn omwille van jullie nationalistische gedachtegoed. De problemen voor uw echtgenoot en uzelf werden echter ernstiger vanaf de zomer van 2014. Op 28 juni 2014 nam uw partner deel aan een loopwedstrijd toen hij door 5 onbekenden werd aangevallen. U werd door uw man telefonisch gealarmeerd en liep hem tegemoet. Samen verlieten jullie de plaats van de aanval. Jullie liepen kort daarop een agent tegen het lijf, maar hij maakte u duidelijk dat het geen zin had om klacht in te dienen, omdat de daders toch niet getraceerd zouden (kunnen) worden. Op 12 juli 2014 werd de voordeur van uw schoonouders te Borislav beklad. Uw schoonfamilie werd gesommeerd om te stoppen met het verspreiden van jullie nationalistisch gedachtegoed. Zowat 2 weken later werd ook de woonst van uw moeder beklad, onder meer met een doodshoofd. Nog een maand later, op 24 augustus 2014, de dag dat Oekraïne de onafhankelijkheid viert, ging u met uw echtgenoot naar Truskavets voor een officiële plechtigheid. Jullie zouden er de lokale pro- Oekraïense gezagsdragers decoreren voor hun verdiensten als patriotten. Op een bepaald moment riep u, in uw enthousiasme, "leve Oekraïne!", waarna u meteen werd neergeslagen. Toen uw man zich over u ontfermde, werd hij zelf ook aangevallen. Jullie slaagden erin om snel te ontsnappen. Jullie gingen naar een zekere O.(...), die jullie de eerste zorgen toediende. Kort nadien verlieten jullie Oekraïne en vluchten jullie naar Europa.

Jullie eerste asielaanvraag werd door het CGVS op 08/10/2015 afgewezen middels een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd per arrest dd. 09/03/2016 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd.

Zonder het land verlaten te hebben dienden jullie 04/08/2016 een tweede asielaanvraag in bij de Belgische instanties. U blijft bij de eerder aangehaalde asielmotieven en de door jullie aangehaalde incidenten, maar geeft aan dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag uit schaamte niet de volledige waarheid vertelde. U had immers achtergehouden dat u van 2008 tot 2014 een verhouding had met uw professor, M.(...) S.(...), van pro- Russische strekking. Sinds 2010 had u eveneens een relatie met uw huidige partner M.(...). Toen u de relatie met uw professor verbrak in functie van uw huwelijk met uw huidige man in april 2014, zou M.(...) - bijnaam M.(...) - razend zijn geweest. Hij zinde op wraak. U bent er dan ook van overtuigd dat uw ex-minnaar M.(...) een hand heeft in de eerder aangehaalde incidenten, zoals de aanval op uw echtgenoot tijdens een loopwedstrijd op 28 juni 2014. Bovendien had u in het kader van uw eerste asielaanvraag verzwegen dat de agent die jullie aanklampten na deze aanval geen onbekende was voor u. Immers, u sprak net deze agent – V.(...) P.(...) - aan omdat u hem herkende als een goede vriend van M.(...) en de man u eerder had geholpen toen u nog een relatie had met M.(...). U verzweg in het kader van uw eerste asielaanvraag ook een cruciale gebeurtenis die plaatsvond op 8 juli 2014. U werd die dag in jullie appartement seksueel misbruikt door uw ex-minnaar M.(...), diens neef – een lokale politieagent eveneens genaamd M.(...) S.(...) - en diens collega, de eerder genoemde V.(...) P.(...).

Beide agenten waren werkzaam bij de lokale politie van Boryslavka. Diezelfde dag nog ging u omwille van de opgelopen verwondingen langs bij uw gynaecoloog voor verzorging. U verzweg de traumatische gebeurtenis voor uw echtgenoot uit schaamte en angst. De dag erop ging u zonder medeweten van uw partner naar het lokale politiekantoor van Drogo-bych, waar uw moeder woonde en uw domicilie nog stond, en probeerde er een klacht te laten registreren. Uw verhaal werd er onthaald

door de aanwezige agent. Toen u aangaf dat u misbruikt werd door professor S.(...) en twee agenten van de naburige politiedienst van Borislav sloeg de houding van de agent plots om. Hij gaf vernederende commentaar en leek uw klacht niet ernstig te willen nemen. Na het noteren van uw verklaring, zonder dat u de kans kreeg om de tekst na te lezen, deelde hij u mee dat u later nog gecontacteerd zou worden wanneer er een beslissing was genomen.

Enkele dagen later werd u door de politiediensten opgebeld. Er werd u meegedeeld dat u een brief was toegestuurd met een toelichting, en dat u de beslissing inzake uw klacht de volgende dag moest gaan ophalen bij de politie van Drugobych. U reisde de dag nadien samen met uw echtgenoot en dochtertje naar uw moeder, waar u stiekem de aan u gerichte brief uit de brievenbus haalde. Vervolgens reisden jullie door naar Drugboych, waar u uw echtgenoot en dochtertje met een smoesje wist af te schudden om vervolgens alleen naar het politiekantoor te gaan. U kreeg er tegen afgifte van de toelichtingsbrief van een agent de beslissing inzake uw klacht overhandigd. U las de brief vluchtig en zag dat uw belagers wegens niet-identificeerbaar niet konden gevat worden. U eiste een verklaring van de agenten, maar werd er vernederd. U droop af en belde een vriendin om uitleg te vragen over de beslissing, haar partner was immers jurist. In het gesprek verraadde u zichzelf per ongeluk, waardoor ze wist dat het te maken had met S.(...). Ze waarschuwde u dat S.(...) naar verluid een eerdere partner na het afbreken van de relatie ernstig had mishandeld. Wanneer de vrouw in kwestie naar Kiev was gevlucht, zou ze daar enkele maanden later door S.(...) zijn vermoord. U brak het gesprek af en keerde met uw echtgenoot en dochter huiswaarts. Op internet vond u de contactgegevens van een hogere instantie in Kiev, die klachten behandelde van mensen uit de regio's. U contacteerde hen op 14/07/2014 en vernam dat u elke maandag bij hen langs kon gaan. Op maandag 28/07/2014 zou uw dochtertje echter terug thuiskomen na een vakantiecamp in Polen, waardoor u de reis naar Kiev moest uitstellen. Intussen plande M.(...) een reis naar Polen voor jullie, om tot rust te komen. Hij diende aanvragen in voor Poolse visa. Op 12 juli en 27 juli werden de huizen van jullie ouders beklad met anti-nationalistische slogans.

Op 28/07 werd u opgebeld door S.(...), hij wilde u ontmoeten. Jullie spraken af op 4 augustus 2014, in een café tegenover de universiteit. Die dag zelf bedacht u zich op het allerlaatste moment. Op 20 augustus werd u weer door S.(...) gebeld. Hij dreigde ermee u te doen falen in uw examens. U zei hem dat u ook bescherming zou zoeken bij uw connecties, met name de partijgenoot I.(...) M.(...) V.(...). Hierop kwam geen reactie. Op 23/08 belde deze M.(...) uw echtgenoot op om jullie uit te nodigen voor een officiële plechtigheid in Truskavests. Nadat u tijdens de plechtigheid belaagd werd, besloten jullie Oekraïne te verlaten.

Ter staving van jullie asielrelaas leggen jullie volgende documenten voor: jullie internationale paspoorten, jullie huwelijksakte, een Belgisch medisch attest op naam van uw man, een Oekraïens medisch attest op uw naam, een Belgisch medisch-psychologisch attest op uw naam, een bewijs van deelname aan de loopwedstrijd op naam van uw man, een bewijs van uw inschrijving aan de universiteit, de beslissing naar aanleiding van de klacht die u indiende bij de politie.

B. Motivering

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Zo oordeelde het Commissariaat-Generaal dat het weinig aannemelijk was dat jullie omwille van jullie patriottische achtergrond zouden gevisieerd zijn en u van uw beweerde problemen noch van de evenementen tijdens dewelke jullie het slachtoffer zou zijn geweest van agressie, enig begin van materieel bewijs overlegde. Er werd vastgesteld dat de geloofwaardigheid van jullie problemen verder werd ondermijnd door de vaagheid en gebrek aan logische zin van jullie verklaringen aangaande de evenementen tijdens dewelke jullie het slachtoffer zou zijn geweest van agressie, en er werd opgemerkt dat jullie geen enkele redelijke poging hadden ondernomen om bescherming te zoeken bij uw autoriteiten. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en u hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw laatste asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het Commissariaat-generaal kan zich er daarom toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

U volhardde dat de door jullie aangehaalde vervolgingsfeiten wel degelijk plaatsvonden zoals eerder beschreven, maar geeft aan dat u een aantal cruciale elementen tijdens uw eerste asielaanvraag verzwegen had, die een geheel nieuw licht werpen op de reden waarom u en uw echtgenoot gevisieerd werden. Waar u in het kader van uw eerste aanvraag nog zéér nadrukkelijk aangaf vervolgd te zijn omwille van politieke motieven, geeft u nu aan dat de eerder genoemde vervolgingsfeiten hun oorzaak vinden in persoonlijke motieven, met name wraak tegen u door een afgewezen ex-partner en tevens uw professor, genaamd M.(...) S.(...) (alias M.(...)). Daarnaast volhardt u dat deze persoonlijke motieven ook een politieke insteek hebben: uw minnaar M.(...) zou immers pro-Russisch geweest zijn en viseerde u niet enkel uit persoonlijke wraak maar ook omwille van uw Oekraïense nationalisme (CG 1 p.2-4). Naast de eerder aangebrachte vervolgingsfeiten gaf u tijdens deze huidige asielaanvraag dat u door deze professor, een neef van hem die bij de politie werkt en een collega van die neef verkracht werd en dat u tevergeefs klacht indiende hiertegen.

*Hoewel begrip zou kunnen opgebracht worden voor de verklaring dat u aanvankelijk te beschaamd was om over uw relatie met uw professor te vertellen alsook het seksuele misbruik waarvan u het slachtoffer werd, werpen uw eerdere onvolledige en bedrieglijke verklaringen ten overstaan van het CGVS desalniettemin een negatieve schaduw over de geloofwaardigheid van de nieuwe versie van uw asielrelaas. Er moet immers opgemerkt worden dat u ook in het kader van uw eerste asielaanvraag reeds gewezen werd op de vertrouwelijkheid van de asielprocedure en op uw medewerkingsplicht. Voorts dient beklemtoond dat u niet enkel bepaalde 'beschamende' elementen uit uw verleden louter heeft verzwegen bij uw eerste asielaanvraag, maar uit het geheel van uw verklaringen blijkt dat u destijds **actief en doelbewust** uitgebreide valse verklaringen aflegde over de vermeende oorzaak van jullie vervolging. Zo dient gewezen op het feit dat u zélf aan het einde van uw eerste gehoor bij het Commissariaat-generaal nog nadrukkelijk aandrong op een tweede gehoor om uw (bedrieglijk gebleken) asielmotieven verder in detail te kunnen uiteenzetten (eerste asielaanvraag, CG 1 p. 4, CG 2). Verder werd vastgesteld dat u in het kader van uw eerste asielprocedure op geen enkele manier, ook niet in algemene of vage bewoordingen, naar het bestaan van mogelijke andere problemen of vervolgingsmotieven verwees. Gezien bovenstaande vaststellingen, mag van u verwacht worden dat u in het kader van uw huidige tweede asielaanvraag overtuigende, coherente, plausibele verklaringen aflegt omtrent alle aspecten van uw asielrelaas, wat in casu nog steeds niet het geval blijkt te zijn.*

Zo zou u vanaf oktober 2008 een verhouding hebben gehad met deze M.(...) (S.(...)), dit gedurende zes jaar. U gaf aan dat u en M.(...), vanwege uw eerste huwelijk, de relatie geheimhielden tot 2010 (CG 1 p.3), wat ondubbelzinnig impliceert dat jullie relatie na 2010 niet meer geheimgehouden werd. Het is dan ook opmerkelijk dat uw huidige echtgenoot in het kader van jullie eerste aanvraag nog aangaf dat u en hij reeds sinds 2010 een koppel vormen (eerste aanvraag echtgenoot, CG 1 p.3) en hij destijds niet op de hoogte was van uw verhouding met M.(...) (CG 2 echtgenoot p.2). Bovendien verklaart u in het kader van uw tweede asielaanvraag dat u en uw huidige partner M.(...) pas sinds juni 2012 een relatie begonnen (CG 1 p.4, CG 2 p.2). Jullie verklaringen over jullie huidige en uw vorige relatie zijn onderling dan ook weinig coherent te noemen, ondanks de centrale positie die uw liefdesrelaties bekleeden in de nieuwe versie van uw asielrelaas. Dergelijke vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw nieuwe verklaringen reeds danig aan.

Voorts moet vastgesteld worden dat u volhardt in jullie eerdere beschrijvingen van de concrete incidenten die zich voordeden en waar duidelijk een link werd gelegd met jullie politieke affiliatie (CG 1 p.3): zo werden de huizen van jullie beider ouders beklad met politiek getinte boodschappen (CG 1 p.10-11) en werd u zelf publiekelijk aangevallen tijdens een politieke bijeenkomst, nadat u een politieke slogan riep (CG 1 p.12). De aanvallers van uw man zouden bovendien Russischtaligen geweest zijn (Ibid.). Het is dan ook weinig overtuigend dat u in onderhavige asielaanvraag plots verklaart dat deze vervolgingsfeiten allen plaatsvonden op aansturen van M.(...), die op deze manier wraak wou nemen vanwege uw afwijzing (CG 1 p.4, CG2 p.3). Hierbij valt op dat M.(...) of diens handlangers op geen enkele manier alludeerden op deze vermeende passionele motieven bij het (laten) uitvoeren van deze wraakacties (CG 2 p.5-6). Integendeel, men zou de moeite genomen hebben om deze persoonlijke wraakacties te "vermommen" met een politieke invulling. Dergelijke plotwending is verstoken van elke logica, te meer daar u zelf aangeeft dat uw ex-partner u maximaal wilde treffen (CG 2 p.5).

Uw nieuwe verklaringen veroorzaken bovendien nog meer ongerijmdheden in uw asielrelaas. Zo gaf u in het kader van uw tweede asielrelaas opnieuw aan dat de enige stap richting bescherming die u en uw echtgenoot zouden hebben gezet naar aanleiding van de verschillende eerder gemelde incidenten (uw echtgenoot werd tijdens een loopwedstrijd in elkaar geslagen, het huis van uw moeder en schoonouders werd beklad, u werd zelf geslagen tijdens een patriottische bijeenkomst op Onafhankelijkheidsdag), was

wanneer u een agent aansprak nadat uw echtgenoot in juni 2014 in elkaar werd geslagen tijdens een loopwedstrijd (CG 2 p. 3-4). U geeft in het kader van uw tweede asielaanvraag bovendien aan dat deze agent geen onbekende was, maar net een agent aan wie u door uw ex-minnaar was voorgesteld toen jullie nog een koppel vormden (CG 1 p. 2-3, CG 2 p.3). Het is hoogst opmerkelijk dat u, die intussen verklaart dat uw echtgenoot op aansturen van uw ex-minnaar in elkaar geslagen werd (CG 2 p.3), op datzelfde ogenblik net die ene agent ter plaatse aansprak waarvan u reeds wist dat hij bevriend was met uw ex-minnaar (CG1 p.2-3, CG 2 p. 3). Deze agent zou bovendien tegen jullie gezegd hebben dat het geen zin had om klacht in te dienen, omdat het een doofpotoperatie zou zijn en niemand de klacht zou onderzoeken (CG 1 p.3), waarna u noch uw echtgenoot enige verdere poging deden om het voorval te melden of om elders bescherming te zoeken (CG 2 p.3-4). Aangezien u op dit ogenblik reeds wist dat deze ene specifieke agent bevriend was met uw ex-minnaar, mag van u net nog nadrukkelijker dan voorheen verwacht worden dat u het incident zou aangekaart hebben bij een andere agent of een hogere instantie. Wanneer u gevraagd werd waarom u naar aanleiding van het eerste incident enkel en alleen die ene agent aansprak waarvan u reeds wist dat hij banden had met uw ex-partner, kwam u niet verder dan te stellen "Bij ons in Oekraïne zijn er heel veel mensen die banden hebben. M.(...) heeft heel veel kennissen, in onze regio, in heel Oekraïne. Invloedrijke mensen." Dergelijke opwerping geeft geen logische, aannemelijk uitleg voor uw opmerkelijke gedrag (CG 2 p.3). Aldus ondermijnen uw nieuwe verklaringen over reeds eerder aangehaalde incidenten de aannemelijkheid van een gegronde vrees voor vervolging in jullie hoofde nog verder, eerder dan jullie ongeloofwaardigheid te herstellen.

Waar u in uw bijgestuurde versie van uw asielrelaas beweerde wél beroep te hebben gedaan op de politie naar aanleiding van de door u aangehaalde zedenfeiten, maar u na een eerste negatieve ervaring geen bescherming meer durfde zoeken bij uw eigen autoriteiten (CG 2 p.4), moet beklemtoond worden dat uw huidige partner van deze vermeende zedenfeiten en de laconieke reactie van de lokale agenten op uw klacht níét op de hoogte was. Bijgevolg kan in zijn hoofde nog steeds geen enkel redelijk excuus gelden waarom hij niet meer doorgedreven initiatief nam om beroep te doen op de bescherming van de autoriteiten van jullie land van herkomst, hoewel ook hijzelf het slachtoffer werd van fysieke belaging. Hoewel uw man in het kader van onderhavige asielaanvraag plots verklaarde dat u hem destijds zou gesmeekt hebben om geen verdere klacht in te dienen ter verklaring voor zijn lakse houding (CG 2 echtgenoot p.2), wat ook u beaamt (CG 2 p.4) dient vastgesteld dat hem in het kader van zijn eerste asielaanvraag reeds uitgebreid gevraagd werd naar de redenen voor zijn passieve houding, en hij er destijds niet in slaagde hiervoor een verklaring te bieden. Op generlei wijze refereerde hij destijds aan uw smeekbedes om vooral géén klacht in te dienen, ondanks de doorgedreven vraagstelling van de Protection Officer aangaande zijn redenen om geen klacht in te dienen (eerste aanvraag man CG 2 p.2 - 3). Jullie post-factum verklaringen hieromtrent zijn dan ook geenszins overtuigend.

Voorts werd in het kader van uw eerste aanvraag reeds geoordeeld dat jullie verklaringen betreffende de loopwedstrijd waaraan uw echtgenoot deelnam en de officiële ceremonie waaraan jullie beiden deelnamen, onaannemelijk vaag waren. Jullie wisten van deze evenementen noch van de incidenten die zich tijdens deze evenementen hadden voorgedaan geen begin van bewijs aan te leveren. Dat u in het kader van uw tweede aanvraag alsnog een document voorlegt waaruit uw echtgenoot's deelname aan de bewuste loopwedstrijd zou moeten blijken, hoewel hij eerder zijn ongedocumenteerdheid nog weet aan de kleinschaligheid van het evenement (eerste asielaanvraag echtgenoot, CG 1 p.13), verandert niets aan de algemene conclusie betreffende deze beide evenementen. De laattijdigheid waarmee jullie alsnog een enig bewijsstuk aanbrengen van de loopwedstrijd, vindt immers geen redelijke verklaring: uw schoonvader zou het op jullie vraag eenvoudigweg zijn gaan afhalen bij het stadsarchief (CG 2 p.6-7, CG 2 echtgenoot p.4). Gezien de eenvoud waarmee dit document kon bekomen worden, kan niet ingezien worden waarom u het bewust stuk niet eerder, in het kader van uw eerste asielprocedure en/of de beroepsprocedure hierop volgend, kon neerleggen, te meer daar het document uitgegeven blijkt op 28/06/2014, ruim voor uw vertrek uit Oekraïne. Hoe dan ook bevestigt dit document geenszins de problemen die zich tijdens deze loopwedstrijd zouden hebben gemanifesteerd. Voor wat betreft het door uw man aangebrachte medisch attest, opgesteld door een Belgische arts, wordt vooreerst vastgesteld uw man dit litteken reeds vermeldde en toonde aan de dossierbehandelaar in het kader van jullie eerste aanvraag (eerste aanvraag echtgenoot, CG 1 p. 5), en werd het loutere feit dat uw man een litteken heeft nooit betwist door het Commissariaat-generaal. De attestering van dit litteken brengt op zich dan ook geen nieuw element aan in de beoordeling van jullie relaas.

Het attest dateert overigens al van 18/11/2015, dus van vóór de hoorzitting bij de RvV in het kader van jullie beroepsprocedure tegen de eerste beslissing van het CGVS. Er kan dan ook niet ingezien worden waarom dit document, ware het relevant voor uw asielaanvraag, niet eerder werd voorgelegd. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat een arts weliswaar vaststellingen kan doen over het bestaan van een litteken, maar deze niet bij machte is om zich op objectieve wijze uit te spreken over hoe het

bewuste litteken werd opgelopen of in welke precieze omstandigheden dit zou gebeurd zijn. Dit medisch attest levert dan ook geen bewijs van de door jullie aangehaalde feiten.

Op basis van deze vaststellingen wordt het bedrieglijk karakter van de eerder door jullie aangebrachte vervolgingsfeiten verder bevestigd. Uw aanvullende verklaringen, met ondermeer het verwijzen naar bijkomende vervolgingsfeiten, slagen er niet in om de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging en de eerder aangehaalde feiten te herstellen, wel integendeel. Eerder dan hiaten in uw eerdere verklaringen op te vullen, doen uw nieuwe verklaringen nog meer vragen rijzen met betrekking tot uw welwillendheid om het CGVS een correct en volledig beeld te geven van de redenen waarom u uw land hebt verlaten.

Immers, ook uw bijkomende verklaringen aangaande de ernstige zedenfeiten waarvan u het slachtoffer zou zijn geworden en uw wedervaren met de Oekraïense politiediensten, ter aanvulling op uw eerder geschetst asielrelaas, missen coherentie en plausibiliteit. U weet bovendien niet aannemelijk te maken dat u, indien het geloofwaardige feiten zou betreffen, geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Oekraïense autoriteiten.

Aangaande de door u neergelegde klacht aangaande de zedenfeiten geeft u aan dat de politieagent in kwestie uw klacht ernstig nam, tot u de naam van M.(...) en zijn twee kompanen (zijn neef die bij de politie werkt en een collega van hem) noemde. Daarna zou de agent u hebben afgescheept (CG 1 p.7-8), uw klacht zou niet aanvaard zijn wegens gebrek aan getuigen (CG 1 p. 9-10). Deze gang van zaken vindt echter geen bevestiging in het enige document dat u van uw contact met de politie neerlegt, waaruit blijkt dat in antwoord op uw klacht voor slagen en verwondingen zonder enige vermelding van zedenfeiten (klacht geregistreerd op 09/08/2014, datum van de feiten niet vermeld) diende te worden vastgesteld dat de onbekende belagers niet geïdentificeerd konden worden, maar zij alsnog vervolgd en gearresteerd zouden worden indien dit in de toekomst wél het geval zou zijn. In het document worden geen verdachten genoemd of zelfs maar de datum waarop de feiten zich voordeden. Evenmin blijkt dat uw klacht niet behandeld werd. Naast de inhoudelijke vaagheid waardoor geen direct verband kan gelegd worden naar de door u aangevoerde feiten (u en uw echtgenoot gaven immers reeds in het kader van jullie eerste asielaanvraag aan meermaals het slachtoffer te zijn geworden van "slagen en verwondingen door onbekenden") doen de formele kenmerken op het document twijfelen aan de authenticiteit van het stuk: zo lijkt het document slechts een (kleuren-)kopie waarop vervolgens in balpen een handtekening werd aangebracht. Opvallend genoeg bevat het document twee verschillende namen (BILAS A.I. en Vik. KLIUEV A.A.), maar draagt het slechts één handtekening. Delen van de hoofding werden overigens niet ingevuld.

U claimde verder geen andere stappen naar bescherming te hebben gezet omdat uw ex-partner connecties heeft over de partijstrekkingen heen (CG 1 p.8), en vermeldde enkele namen (CG 1 p.3-4, CG2 p.2). Gezien uw eigen politieke engagement, wekt het geen verbazing dat u namen uit de politieke wereld kan noemen. Wanneer u echter gevraagd werd naar mogelijke rivalen of tegenstanders van uw ex-partner, diende u opvallend genoeg wel een antwoord schuldig te blijven (CG 2 p.5). Indien u werkelijk een dermate intiem contact had dat u op de hoogte was van het politieke spel van uw toenmalige partner en zijn hoge connecties - zoals u beweerde - zou verwacht mogen worden dat u evenzeer geïnformeerd bent over de tegenstanders en rivalen van uw ex. Dergelijke opvallende hiaten in uw kennis doen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw ex-partner en diens vermeende netwerk geen deugd. Uw verklaringen over het netwerk van uw ex-partner blijven blote beweringen, waarvan de schaal en de draagwijdte gezien voorgaande reeds ernstig betwijfeld kunnen worden.

Verder blijkt u ook in uw bijgestuurde relaas te volharden dat jullie Oekraïense patriotten zijn, en uw vervolger, in casu uw ex-partner, van pro-Russische strekking zou zijn. Te meer gezien u als patriotte bekend staat, zélf politiek actief was en bovendien afkomstig bent uit een regio die net gekend is als bolwerk van de pro-Oekraïense krachten, kan niet klakkeloos meegegaan worden in uw opwerping dat u omwille van de vermeende connecties van uw ex die u zoals hierboven reeds werd vastgesteld onvoldoende kunt overtuigen, te bevreesd was om verder hulp te zoeken (CG 2 p.2, p.4). U gaf immers duidelijk aan nog nooit enig daadwerkelijk probleem te hebben gekend met iemand anders dan de mannen die u fysiek belaagden (CG 2 p.5), en u noch uw echtgenoot deden na de verschillende overige incidenten die zich voordeden enige poging om bescherming in te roepen (CG 1 p.8 e.v., CG 2 p.2-4). Hoewel u herhaaldelijk verwees naar het feit dat uw ex-partner talrijke hoog geplaatste vrienden en connecties heeft, ook aan patriottische kant, kan dergelijke opwerping niet volstaan om het duidelijke gebrek aan initiatief tot het zoeken van bescherming van uw eigen autoriteiten te verschonen, te meer gezien de huidige politieke situatie in Oekraïne, waarin het centrale bewind in Kiev zich juist zeer

manifest uitspreekt tégen pro- Russische politieke krachten. Dat u hiermee geconfronteerd aangeeft “dat er in werkelijkheid geen pro-Oekraïens bewind is” in Oekraïne (CG 2 p.4-5), is volstrekt absurd en legt zo opnieuw de ongerijmdheid van uw relaas bloot.

Indien het al geloofwaardig zou zijn dat u kort voor uw vertrek uit Oekraïne het slachtoffer zou zijn geweest van bepaalde zedenfeiten en er bovendien de onwil was van de lokale politie om uw klacht grondig te behandelen, quod non, dient er op gewezen dat u er niet in slaagt afdoende aan te tonen dat u alle interne mogelijkheden tot het verkrijgen van de bescherming heeft uitgeput. Zo was u op de hoogte van de mogelijkheid om zich tot een hogere instanties in Kiev te wenden. U had weliswaar telefonisch contact met deze instantie, maar ging vervolgens niet in op de mogelijkheden die deze dienst u bood (CG 1 p.10-11). Hoewel u aanvankelijk van plan was geweest naar Kiev af te reizen teneinde er gehoor te zoeken, heeft u hier uiteindelijk aan verzaakt en verliet u zonder verdere actie te ondernemen uw land van herkomst (CG 1 p.10-11, CG 2 p.2, p. 4). Gezien de lokale aard van de door u aangehaalde problemen, met name zedenfeiten door uw ex-minnaar en twee lokale agenten en de onwelwillende houding bij het indienen van uw klacht door twee andere lokale agenten van een naburig dorp, mag verwacht worden dat u meer inspanning leverde om beroep te doen op de beschermingsmogelijkheden in uw land van herkomst, waarvan u zelf reeds toegeeft ze niet te hebben uitgeput. De banden die uw exminnaar zou hebben met de lokale politie kunnen immers niet geëxtrapoleerd worden naar het gehele politieel en gerechtelijk apparaat van Oekraïne, te meer daar u volhardt dat jullie, Oekraïense patriotten, ook door de Pro-Russische M.(...) gevisieerd werd vanwege uw politieke overtuiging (CG 1 p.2-4). Er kan in het huidige politiek-maatschappelijke kader dan ook niet ingezien worden waarom de Oekraïense overheden jullie niet zouden beschermen tegen Pro-Russische krachten. Voorts kan opgemerkt dat het loutere gegeven dat uw ex-partner mensen met een hoge maatschappelijke functies zou kennen, niet automatisch impliceert dat deze kennissen blindelings en onvoorwaardelijk uw ex-partner een hand boven het hoofd zouden houden in geval van ernstige misdrijven, te meer daar uit uw verklaringen blijkt dat u nog nooit enig probleem kende met de hooggeplaatste kennissen van uw ex-partner (CG 2 p.5) en u zélf eveneens in politieke kringen vertoefde.

Er dient geconcludeerd te worden dat ook de aangepaste versie van uw asielrelaas niet weet te overtuigen dat u nood heeft aan internationale bescherming. Hoewel u een nieuwe oorzaak aanbrengt voor de eerder aangehaalde vervolgingsfeiten, bevatten uw bijkomende verklaringen en documenten - nog steeds - dermate veel hiaten en onaannemelijke wendingen dat de vastgestelde ongeloofwaardig van uw asielrelaas eerder bevestigd wordt dan hersteld.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De beoordeling in het kader van uw eerste/vorige asielaanvraag met betrekking tot de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet blijft onveranderd volgens de meest recente informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Jullie reispassen en jullie huwelijksakte bevatten uitsluitend identiteitsgegevens, die hier echter niet betwist worden.

U legde nog een document voor van de universiteit, uitgereikt op 14 april 2016, waarin bevestigd wordt dat u aan de Ivano-Franka universiteit studeerde tussen 01/09/2007 en 30/06/2013, en u op 18 en 19 oktober 2013 aan een conferentie deelnam als secretaris, en professor S.(...) voorzitter was van dit evenement. De brief levert niet de minste aanwijzing dat u na 30/06/2013 nog (permanent) aan de universiteit verbonden was, als studente dan wel als personeelslid. Uit uw verklaringen blijkt verder dat uw moeder dit attest persoonlijk ging opvragen bij de universiteit (CG 2 p.6), hoewel u ten overstaan van de DVZ nog melding maakte van het feit dat uw moeder luttele maanden voorzien, in december 2015 zou zijn lastig door personen die zich voorstelden als medewerkers van S.(...), en zij hierbij bovendien gewond raakte. Het is dan ook uiterst merkwaardig dat uw moeder zich desondanks enkele maanden later persoonlijk richtte tot de instelling waar diezelfde S.(...) werkzaam is. Verder is ook het tijdstip van uitgifte van het attest bedenkelijk: uit het geheel van uw verklaringen en documenten zou immers moeten blijken dat u zich lange tijd schaamde voor uw relatie met S.(...) en de problemen die

zich omwille hiervan voordeden, en u deze problemen zelfs voor uw echtgenoot verborgen hield. U zou uw echtgenoot pas eind juni 2016 van de problemen hebben ingelicht, om ruim een maand later een tweede asielaanvraag in te dienen. Het is dan ook uiterst opmerkelijk dat u uw moeder reeds in april 2015 zou hebben opgedragen om een bewijsstuk te bekomen waaruit net uw relatie met professor S.(...) moet blijken. Hoe dan ook zou dit attest louter bevestigen dat u tot oktober 2013 studeerde aan dezelfde universiteit waar S.(...) werkzaam was. Het attest staft geen enkele van de door jullie genoemde incidenten, noch uw affaire met S.(...), noch uw langdurige professionele relatie met de man. Gezien de bedenkingen betreffende de herkomst van dit attest én de vaststelling dat het verder evenmin de belangrijke kernaspecten van uw asielrelaas kan staven, kan geen bewijskracht gehecht worden aan het document.

Verder legde u een medisch attest voor van uw gynaecoloog, opgesteld nadat u bij hem op spoedconsultatie ging op de dag van de zedenfeiten (CG 1 p.6, CG 2 p.6). Hierbij valt op dat dit attest geen enkele verwijzing bevat naar vaststellingen die wijzen op seksueel geweld noch op recent seksueel contact. Wel wordt een diagnose 'bacteriële vaginosis' gesteld en 'adnexitis-rechts', wat zoveel betekent als een ontsteking van de rechter-eileider en een verstoord bacterieel evenwicht in de baarmoeder. Beide aandoeningen zijn vaak voorkomende infecties die zich ontwikkelen zowel bij vrouwen met als zonder seksuele contacten (zie info toegevoegd aan het administratieve dossier). Dat het medisch attest enkel melding maakt van een ziekte, zonder kennelijke vermelding van de vaststelling van verwondingen of andere tekenen van (seksuele) agressie waarvan u die dag het slachtoffer zou zijn geweest, is uiterst merkwaardig te noemen en ondersteunt uw verklaringen aangaande de verkrachting waarvan u het slachtoffer zou zijn geweest geenszins. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat u uw echtgenoot na het incident uit schaamte zou hebben misleid door hem voor te houden dat u een miskraam had gehad (CG 1 p.7), wat evenmin een weerslag vindt in het bewuste attest. De merkwaardige inhoud van het door u voorgelegde medisch attest vormt gezien bovenstaande dan ook eerder een tegenindicatie van de geloofwaardigheid van uw verklaringen, eerder dan dat het deze zou ondersteunen.

Ook het voorgelegde medische attest van uw psychiater kan deze conclusie niet wijzingen. Het attest zet nogmaals uw asielrelaas uiteen zoals u het aan uw psychiater (en het CGVS) heeft meegedeeld. Dergelijke loutere reprise van uw beweringen heeft geen toegevoegde waarde. Hoewel het attest voorts bij voorbaat elk mogelijk hiaat in uw verklaringen tracht te verschonen, moet vastgesteld worden dat u zonder kennelijke moeilijkheden verklaringen kon afleggen ten overstaan van zowel de DVZ als het CGVS, dit zowel in het kader van uw eerste als uw tweede asielaanvraag. Ook tijdens de gehoren in het kader van uw tweede asielaanvraag heeft u op geen enkel ogenblik een probleem gesignaleerd tijdens het gehoor, noch kon het Commissariaatgeneraal manifeste problemen vaststellen wat betreft het verloop van het gehoor. Integendeel: u wist tijdens beide gehoren spontane, uitgebreide verklaringen af te leggen. Hoe dan ook dient opgemerkt dat een psychiater weliswaar vaststellingen kan doen betreffende het algemeen gedrag of de psychologische capaciteiten van een patiënt, maar hij geenszins bij machte is om op objectieve wijze vast te stellen welke gebeurtenissen aan de basis liggen van de vastgestelde psychologische toestand van een patiënt, laat staan in welke context deze feiten zich precies zouden hebben voorgedaan. Waar het CGVS nog in het midden laat dat u mogelijk ooit het slachtoffer werd van ernstige zedenfeiten, dient gezien het geheel van bovenstaande besloten te worden dat de context waarin u deze zedenfeiten situeert geheel ongeloofwaardig is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3 §5, 48/3, §2, alinea 2, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 4, 5de van de Richtlijn 2004/83/CE van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, het beginsel van voordeel van twijfel voor een asielzoeker en het beginsel van goed

bestuur, in het bijzonder de beginselen van goede trouw, van zorgvuldigheid en van de zorgvuldige voorbereiding van de administratieve beslissingen. Daarnaast verwijt verzoekster het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen *“een gebrek aan productie van basisinformatie om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van de verzoekende partij te kunnen beoordelen”*, een samenvattend en gedeeltelijk onderzoek van haar asielaanvraag en een manifeste beoordelingsfout.

Verzoekster onderneemt een poging om de verschillende weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Zij ontwaart hierbij verschillende redenen die volgens haar de vernietiging van de bestreden beslissing rechtvaardigen, namelijk:

- het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft in de bestreden beslissing niet geantwoord op de elementen die werden opgeworpen in het schrijven van verzoeksters raadvrouw gericht aan het Commissariaat-generaal op 13 juli 2016 en op 8 november 2016 en heeft bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening gehouden met de elementen uit het attest opgesteld door dokter D., psychiater, dd. 7 juli 2016;
- zij en haar echtgenoot werden tijdens het gehoor niet geconfronteerd met de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden in hun verklaringen, terwijl dit nochtans wordt voorgeschreven door artikel 17, § 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- het administratief dossier bevat geen informatie waaruit kan blijken dat verzoekster zich tot andere overheden dan de lokale politie kon wenden teneinde bescherming te bekomen en dat deze niet-lokale overheden zich bevoegd zouden verklaren;
- het administratief dossier bevat geen informatie ter staving van de stelling van het Commissariaat-generaal dat de authenticiteit van het document in verband met de seponering van haar klacht kan worden betwijfeld;
- het administratief dossier bevat geen informatie waaruit kan blijken dat enig onderzoek werd gevoerd omtrent M.S. en zijn universitaire en/of politieke activiteiten om zodoende een eventuele invloedssfeer te kunnen bepalen;
- het administratief dossier bevat geen informatie die aantoont dat de Oekraïense autoriteiten daadwerkelijk bescherming bieden aan slachtoffers van verkrachtingen en dat de daders van deze zedenfeiten gerechtelijk worden vervolgd.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een kopie van het schrijven gericht aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op datum van 13 juli 2016 en een kopie van het faxbericht gericht aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op datum van 8 november 2016.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters asielaanvraag geweigerd omdat (i) in het kader van haar eerste asielaanvraag werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas en hoewel zij thans een nieuwe oorzaak aanbrengt voor de eerder aangehaalde vervolgingsfeiten, haar bijkomende verklaringen en documenten nog steeds dermate veel hiaten en onaannemelijke wendingen bevatten dat de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas eerder wordt bevestigd dan hersteld, zoals wordt toegelicht, (ii) ook haar bijkomende verklaringen aangaande de ernstige zedenfeiten waarvan zij het slachtoffer zou zijn geworden en haar wedervaren met de Oekraïense politiediensten coherentie en plausibiliteit missen en zij bovendien niet aannemelijk weet te maken dat zij, indien het geloofwaardige feiten zou betreffen, geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Oekraïense autoriteiten, (iii) de beoordeling in het kader van haar eerste asielaanvraag met betrekking tot de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet onveranderd blijft en (iv) de door haar neergelegde documenten niet van dien aard zijn dat ze de appreciatie van haar asielaanvraag kunnen wijzigen, zoals omstandig wordt uiteengezet.

2.4. Na lezing van het administratief dossier is de Raad evenwel van oordeel dat het geheel van de overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing geenszins afdoende is om te besluiten dat in hoofde van verzoekster geen nood aan internationale bescherming kan worden aangenomen.

In zoverre verzoekster volhardt in de door haar in het kader van haar eerste asielaanvraag aangehaalde vervolgingsfeiten – haar echtgenoot werd tijdens een loopwedstrijd in elkaar geslagen, de huizen van haar moeder en haar schoonouders werden beklad met politiek getinte boodschappen en verzoekster werd publiekelijk aangevallen tijdens een politieke bijeenkomst nadat zij een politieke slogan riep – dient te worden benadrukt dat deze feiten in 's Raads arrest nr. 163 706 van 9 maart 2016 reeds

ongeloofwaardig werden bevonden. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgende asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de vorige asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dat verzoekster thans een nieuwe oorzaak aanbrengt voor de in het kader van haar eerste asielaanvraag genoemde vervolgingsfeiten, met name wraak tegen haar door een afgewezen ex-minnaar en tevens haar professor, genaamd M.S., vermag geen afbreuk te doen aan de vaststellingen, overwegingen en conclusies in voormeld arrest en kan de eerdere appreciatie van de door haar beweerde vervolgingsfeiten aldus bezwaarlijk ombuigen. In de mate verzoekster deze feiten alsnog tracht aan te tonen door het voorleggen van nieuwe stavingstukken, wijst de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er in de bestreden beslissing terecht op als volgt: *"Voorts werd in het kader van uw eerste aanvraag reeds geoordeeld dat jullie verklaringen betreffende de loopwedstrijd waaraan uw echtgenoot deelnam en de officiële ceremonie waaraan jullie beiden deelnamen, onaannemelijk vaag waren. Jullie wisten van deze evenementen noch van de incidenten die zich tijdens deze evenementen hadden voorgedaan geen begin van bewijs aan te leveren. Dat u in het kader van uw tweede aanvraag alsnog een document voorlegt waaruit uw echtgenoot's deelname aan de bewuste loopwedstrijd zou moeten blijken, hoewel hij eerder zijn ongedocumenteerdheid nog weet aan de kleinschaligheid van het evenement (eerste asielaanvraag echtgenoot, CG 1 p.13), verandert niets aan de algemene conclusie betreffende deze beide evenementen. De laattijdigheid waarmee jullie alsnog een enig bewijsstuk aanbrengen van de loopwedstrijd, vindt immers geen redelijke verklaring: uw schoonvader zou het op jullie vraag eenvoudigweg zijn gaan afhalen bij het stadsarchief (CG 2 p.6-7, CG 2 echtgenoot p.4). Gezien de eenvoud waarmee dit document kon bekomen worden, kan niet ingezien worden waarom u het bewust stuk niet eerder, in het kader van uw eerste asielprocedure en/of de beroepsprocedure hierop volgend, kon neerleggen, te meer daar het document uitgegeven blijkt op 28/06/2014, ruim voor uw vertrek uit Oekraïne. Hoe dan ook bevestigt dit document geenszins de problemen die zich tijdens deze loopwedstrijd zouden hebben gemanifesteerd. Voor wat betreft het door uw man aangebrachte medisch attest, opgesteld door een Belgische arts, wordt vooreerst vastgesteld uw man dit litteken reeds vermeldde en toonde aan de dossierbehandelaar in het kader van jullie eerste aanvraag (eerste aanvraag echtgenoot, CG 1 p. 5), en werd het loutere feit dat uw man een litteken heeft nooit betwist door het Commissariaat-generaal. De attestering van dit litteken brengt op zich dan ook geen nieuw element aan in de beoordeling van jullie relaas. Het attest dateert overigens al van 18/11/2015, dus van vóór de hoorzitting bij de RvV in het kader van jullie beroepsprocedure tegen de eerste beslissing van het CGVS. Er kan dan ook niet ingezien worden waarom dit document, ware het relevant voor uw asielaanvraag, niet eerder werd voorgelegd. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat een arts weliswaar vaststellingen kan doen over het bestaan van een litteken, maar deze niet bij machte is om zich op objectieve wijze uit te spreken over hoe het bewuste litteken werd opgelopen of in welke precieze omstandigheden dit zou gebeurd zijn. Dit medisch attest levert dan ook geen bewijs van de door jullie aangehaalde feiten."*

Een kernaspect in de thans bijgestuurde versie van verzoeksters asielrelaas betreft evenwel haar verklaring dat zij door M.S., een neef van hem die bij de politie werkt en een collega van die neef werd verkracht en seksueel mishandeld en dat zij tevergeefs poogde hier tegen klacht in te dienen. De Raad kan begrip opbrengen voor het feit dat verzoekster aanvankelijk te beschaamd was om te vertellen over haar relatie met haar professor en over het seksueel misbruik waarvan zij het slachtoffer werd. Dat zij deze elementen heeft verzwegen tijdens haar eerste asielaanvraag hoeft dan ook niet noodzakelijk een smet te werpen op de geloofwaardigheid van de nieuwe versie van haar asielrelaas. Gelet op haar doorleefde verklaringen tijdens het gehoor en ter terechtzitting en mede in acht genomen de inhoud van het medisch-psychologisch attest dd. 7 juli 2016, maakt verzoekster naar het oordeel van de Raad aannemelijk dat zij kort voor haar vertrek uit Oekraïne het slachtoffer werd van ernstige zedenfeiten.

De Raad is evenwel niet overtuigd van de context waarin verzoekster deze zedenfeiten situeert. Zo heeft de Raad bedenkingen bij het relaas dat de dader, de ex minnaar en een bekende professor zou zijn met zeer veel macht. Immers, waarom zou een bekende professor het risico lopen om verwikkeld te raken in een mishandeling of om later eventueel bloot te staan aan beschuldigingen enz.

Na lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier dient echter vastgesteld te worden dat hieromtrent door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen onderzoek werd naar verricht. Zo bevat het administratief dossier niet de minste informatie over professor M.S. en zijn universitaire en/of politieke carrière zodat de Raad in de onmogelijkheid wordt gesteld om na te gaan of het door verzoekster geschetste profiel van deze man met de werkelijkheid overeenstemt en om dienvolgens een inschatting te kunnen maken van diens connecties en eventuele invloedssfeer. Zoals terecht wordt aangevoerd in het verzoekschrift bevat het administratief dossier evenmin enige informatie waaruit kan blijken dat de Oekraïense autoriteiten daadwerkelijk bescherming bieden aan slachtoffers van seksueel geweld en dat de daders van dergelijke zedenfeiten gerechtelijk worden vervolgd, dit terwijl verzoekster in het verzoekschrift wél informatie aanhaalt waaruit blijkt dat de rechtbanken in Oekraïne gevoelig blijven voor politieke druk en corruptie en inefficiënt zijn.

Gelet op het voorgaande, is de Raad van oordeel dat de motivering van de bestreden beslissing en de samenstelling van het administratief dossier getuigt van een gebrekkig onderzoek op grond waarvan geenszins kan worden besloten dat ten aanzien van verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan worden vastgesteld, en dat bijgevolg een nader onderzoek van verzoeksters asielaanvraag zich opdringt.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 7 februari 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS